

Nr 215.

Av herr **Lindhagen**, om ändrad lydelse av § 12 regeringsformen.

Under åberopande av motiven, framförda i motionen nr 208, och speciellt motiveringen å sid. 25 ff. hemställes:

att riksdagen ville **beträffande riksdagens omedelbara befattning med utrikesärendena** för sin del besluta sådan ändring i 12 § regeringsformens bestämmelser om *överenskommelser med främmande makt*, att även utrikesnämnden eller någon av riksdagens kamrar äga påfordra dylik överenskommelses framläggande för riksdagen, att riksdagen beredes tillfälle att yttra sig om överenskommelse redan före dess ingående och prövningen sålunda ej annat än i oundgängliga fall inskränkes till ratificering av en redan preliminärt träffad överenskommelse och att andra stycket i nämnda lagrum om rätt att i visst fall träffa överenskommelse av större vikt utan riksdagens godkännande måtte utgå; kunnande med iakttagande härav ifrågavarande paragraf erhålla ungefär följande lydelse:

»Konungen äger ingå överenskommelse med främmande makt, sedan statsrådet däröver bliver hört. Sådan överenskommelse skall, där den angår fråga, som riksdagen enligt denna regeringsform äger allena eller med Konungen avgöra, eller, utan att den angår sådan fråga, är av större vikt, framläggas för riksdagen till godkännande; och skall i överenskommelsen intagas förbehåll, varigenom dess giltighet göres beroende av riksdagens bifall. I sådan fråga, som nu sägs, bör så vitt möjligt även riksdagens yttrande inhämtas före avgörandet. Avslutes sedan överenskommelsen i full överensstämmelse med riksdagens mening, erfordras ej, att ärendet ånyo framläggas för riksdagen till godkännande.

Varje överenskommelse med främmande makt skall, på sätt ovan sägs, underställas riksdagen för yttrande eller godkännande, när utrikesnämnden eller någon av riksdagens kamrar påfordrar det.»

Stockholm den 15 februari 1924.

Carl Lindhagen.